

**CORNIDES
GYÖRGY**
aranydiplomás
erdőmérnök
1922–1999

A trianoni béke-diktátummal Csehszlovákiához csatolt Kisalföld északi szélén, Érsekújvár és Nyitra között 18-18 km-re, a Nyitra-folyó völgyében, 1922-ben, Komját községben született, agrónomus családban.

A rév-komáromi magyar bencés gimnáziumban 1940-ben érettségizett és ősszel már a Műegyetem soproni Erdőmérnöki Karának hallgatója volt. Tanulmányait 1944 nyarán sikeresen befejezte az erdőmérnöki diplomát kapott. Néhány hónapig a Növényntani Tanszéken tanársegéd volt, de 1945 februárjában már ő is megkapta az újonckiképzésre szóló SAS behívót a magyaróvári utász-zászlóaljhoz. Innen a front közeledése miatt 1945. március 29-én sok soproni egyetemi diáktársával együtt Bajorországig kellett meneteljenek. Május 1-jén szállta meg az amerikai hadsereg azt a körzetet. Elméletileg hadifogságba kerültek, jelentős könnyítésekkel, így vált lehetővé, hogy 1945 októberében már ismét Sopronban volt, újból a Növényntani Tanszéken.

1946 nyarán a MÁLLERD Egri Erdőgazgatóságához kapott erdőmérnöki kinevezést. Innen 1949 nyarán az Erdészeti Tudományos Intézetbe hívták meg. 1950 őszén a Földművelésügyi Minisztériumba helyezték át, ahol erdészeti fotogrammetriai munkákkal foglalkozott. A hatalomra került kommunista diktatúra a civilgazdaság és az erdészet részére is megszüntette a légi térképezést, mert katonailag szigorúan titkos tevékenységgé minősítették és ezzel nagymértékben hátráltatták az erdők gyors feltérképezését. Ekkor került C. Gy. az Állami Erdőrendezési Intézet erdészeti feltáráshálózatának tervező csoportjába. Itt 1960–68 között osztályvezetőként, majd főosztályvezetőként tevékenykedett.

Szakmai munkásságának és elért eredményeinek elismeréseként 1970-ben az Országos Erdészeti Egyesület és egyben a magyar erdészeti szakma legnagyobb megbecsülését kifejező „*Bedő Albert*”-díjjal tüntették ki. Ebben döntő szerepet játszott, hogy 1959-ben kidolgozta a korszerű erdőfeltárás távlati tervezésének módszertanát, majd ennek alapján az egyes erdőgazdasági tájegységek erdőfeltárási alapterveinek részletes tervezési utasítását. Az ő irányításával és személyes részvételével 1970-ig elkészült valamennyi erdőgazdasági tájegység távlati erdőfeltárási alapterve. Ezzel megvalósult egykori professzorának, Modrovich Ferencnek az Erdészeti Lapok 1939. évi egyik számában kifejtett azon intelme, hogy: „az erdőfeltárás összefüggő rendszerben történő tervezése szükségszerű!”

A Cornides György által kidolgozott alapterv elkészítésének rendszere, az e téren elért hazai eredmények és ezek hatása nemzetközi viszonylatban és erdészeti szakkörökben nagy érdeklődést és elismerést váltott ki. Ez jutott kifejezésre a FAO/ECE/ILO szervezetek közreműködésével 1972-ben, hazánkban rendezett konferencián, amelynek során ötnapos tanulmányúton bemutat-

tuk a hazai erdőfeltárás eredményeit, majd ezt követően a soproni szimpóziumon a vitavezető Cornides György volt, és „Az erdőfeltárás távlati tervezése” címmel angol nyelven tartotta meg előadását.

Szakmai munkásságának nemzetközi hatását jól bizonyítja az, hogy Kanada British Columbia államának 1996. évi erdőtörvénye végrehajtási utasításában az alapterv készítését kötelezően előírták. Ne feledjük, hogy 1956-ban 200 soproni erdőmérnök-hallgató és professzor talált új hazára Kanadában, Vancouverben, az ottani erdészeti egyetemen megszerzett tudással gazdagítva Kanadát, mindenütt a soproni erdőgazdálkodási szellemet igyekeztek elterjeszteni, szemben az addig csak fakitermelést végző gazdálkodással... C. Gy. munkakapcsolatban volt velük!

C. Gy.-nek 35 szakmai publikációja jelent meg, Hús nemzetközi konferencián, ülésen, tanulmányúton vett részt. Magyarországi képviselőként tagja volt a FAO/ECE JOINT Committee „Erdei munkák módszerei és munkaszervezése” nevű munkacsoportnak, továbbá az Erdészeti Kutatóintézetek Nemzetközi Szövetsége (IUFRO) „Erdészeti munkák és technikai megoldások” című osztályának. Szakmai és tudományos felkészültségén kívül e sokrétű tevékenységet kitűnő angol nyelvtudásának is köszönhette. Lám, milyen sokat jelent az idegen nyelvek, s abból is a szakkifejezések ismerete.

Kitüntetéseként kapott 1959-ben, 1972-ben az „Erdészet kiváló dolgozója”, és a „Vadas Jenő”-emlékmet is.

Nyugdíjba vonulása után az ERTI-ben angol nyelvű szakfordítóként dolgozott. Az 1982-ben megjelent „Magyar erdészet 1954–1979” c. könyv 1991. évi angol nyelven is kiadott: „Forestry in Hungary” fordítását nagyrészt ő végezte.

Jelentős szerepe volt az 1997-ben megjelent első angol–magyar, majd 1998-ban a magyar–angol erdészeti, vadászati és faipari műszaki szótár legfontosabb erdészeti szakterületei (erdőművelés, erdészeti növénynevelés, ökológia, termőhelyismeret, erdészeti növénytan, erdőfeltárás, erdei üdülés, fotogrammetria, vadászat) címszavainak összeállításában is.

Cornides Györgyben a helyzetfelismerés biztonsága, világos megfogalmazása keltett mindig örömet. Azonnal látta az összefüggő kapcsolatokat, a változtatás lehetőségeinek legkedvezőbb módját, de a korlátait is. Rendkívül volt nemzetközi szakmai tájékozottsága, olvasottsága. Könnyen és világosan írta le megállapításait, javaslatait. Baráti beszélgetések során a nagy távlatok, élete során a hazai körülmények miatt ennek csak vágyai, nagy feldolgozásai, nemzetközi szintézisei, összefoglalásai, hosszú gondolatcserek állandó témái és keretei voltak.

Egy tágabb világban bontakozott volna ki igazán, de eredményei és életműve így is maradandóan jelentősek. Gyorsan változó mai világunkban ezek egyaránt példamutatóak, gondolatébresztőek, magával ragadóak. Fel-tűnő, hogy milyen sokat tudott írni. Közismert és tapasztalataira igényt tartóan megbecsült volt erdészeti nemzetközi körökben is. Nagy szakmai igényű, ismeretű, a feladatokat felismerni és megoldani képes kollégánkra, barátunkra emlékezünk.

Élete családját és szakmáját tekintve is gazdag volt.

A felvidéki Cornides szülők két kiváló, tu-

dós szellemiségű derék gyermekkel ajándékozták meg a magyar hazát. Nemzetközi hírű fizikaprofesszor bátyjával azonos időben voltak betegek, és négy heti különbséggel novemberben hunytak el. Az utóbbi három év során kialakult betegsége rendkívül elkésértette, mert semmi remény nem volt gyógyulására, orvosai is értetlenül álltak betegsége mellett.

1999. november 28-án, bátyját követően hunyt el. Hamvait szűk családi körben, az evangélikus egyház szertartása szerint, a kelet-keleti Bocskay úti templom kolumbáriumában, december 17-én bátyja mellé helyezték örök nyugalomra. Halála előtt végrendeletileg kérte családját, hogy a legszerényebb körülmények között búcsúztassák el. Erdőmérnök kollégái, barátai közül a búcsúztatásán csak dr. Szőnyi László és e megemlékezés írója vettek részt.

Hábel György
aranydiplomás erdőmérnök

MAYER ÁDÁM
1931–2000

Minden halállal én leszek kevesebb, mert egy vagyok az emberiséggel.

Ezért hát sose kérdezd, kiért szól a harang. Érted szól!

Igen, ma értünk is szól, mert Ádám, Ádám bácsi, szeretett kollégánk most elvitte... magával vitte a mi életünk egy darabját is.

A miénket, a mi generációnkhoz tartozókat, hiszen az Erdőgazdaság aktív dolgozóinak már csak egy része ismert Téged.

S mi is, akik majd fél évszázada ismertünk, dolgoztunk együtt az erdőkért, most a dübörgő hantok túlvilági takarójának hangját hallva, a megkapó és bebalzsamozódó emlékeink csáki szalmájában kutatni akarva húzzuk az emlékezés gereblyéjét, hogy összekotorjuk közös múltunk bánatainak-örömeinek vi-rágos, de nagyon is hervadó és szomorú illatú szénáját.

Ismét kidőlt egy fa az erdészek erdejéből, ismét elesett egy barát a nagy csapatból.

Erdész igazából Mórágynon lett, kerületvezetőként. Majd a Pörbolyi, aztán a Bátaszéki Erdészet könyvelője, mialatt elvégezte az Erdészeti Technikumot Szegeden.

1964. decemberétől a Bátaszéki Erdészet erdőművelési műszaki vezetője, nyugdíjba menetelig.

Azt mondják, aki legalább egy fát ültet életében, az már nem élt hiába.

Nos, munkássága alatt közel 2000 ha erdő ültetésének volt fő részese...

„Ütött az óra! Messzi viszi az út oda, ahol nincs múlt és nincs jövő.

Nincs örökkévalóság, nincs idő, se szenvedély, se sóvárgott öröm, se hír, se dicsőség, se keserű könny:

Oda, ahol mélyen alszik az emlék, öntudat, a szív szűk házában, lenn a föld alatt...”

Búcsúzik Tőled a Dunaárterri, majd Gemenci Erdő és Vadgazdaság Rézvénytársaság, ahol eltöltött évtizedeid megannyi értékét megköszönni nincs elég időnk.

Őszinte együttérzéssel osztozunk hozzá-tartozóid fájdalomában.

Drága Barátunk!

Nyugodjál békében!

Varga Rudolf
kerületvezető erdész